

[Dræbye]

et væsentligt miljøproblem, som bør løses, så er der ikke alene ved det at gøre folketinget til ankeinstans, men også ved metoden en betænkelighed, som giver anledning til eftertanke.

(Kort bemærkning).

**Sonja Mikkelsen (S):**

Jeg skal sige til hr. Dræbyes bemærkninger, at jeg sandelig ikke undrer mig over den interesse, man udviser for ansvarsfordelingen. Jeg synes også, det er vigtigt, at man viser den interesse, men jeg synes samtidig, det er vigtigt, at vi erkender, hvornår vi har et ansvar, og hvornår vi ikke har det.

Så skal jeg også gøre opmærksom på, at allerede før amtsrådet tog beslutning i denne sag, diskuterede vi den her i folketinget, ganske vist ikke her i salen, men i miljø- og planlægningsudvalget. Nu skal jeg nok undlade at overtræde reglerne ved at referere fra udvalgmøderne, men vi havde også dengang mulighed for at diskutere sagen med ministeren, og der var ingen tvivl om dengang, at det var en almindelig holdning blandt miljøudvalgets medlemmer og også blandt de socialdemokratiske medlemmer af miljøudvalget, at den sag skulle løses på bedste måde ved en saltvandsløsning. Det udtalte vi os om allerede dengang, og derfor kan man ikke sige, at dette er en ankeinstans, som vi nu bruger, som hr. Dræbye er inde på.

Jeg synes i øvrigt også, det ville klæde folketingets medlemmer generelt at erkende det, når en lovgivning ikke omfatter nogle felter på miljøområdet, som vi ønsker at få varetaget på bedste vis, og vi må nok erkende, at lovgivningen ikke på alle måder er fyldestgørende. Hele vores miljølovgivning er jo generelt en meget ung lovgivning, derfor har vi vel også lov til at tage ved lære af disse sager, og det vil jeg også anmode hr. Dræbye om at gøre.

**Hove Sørensen (SF):**

Jeg vil sige til hr. Dræbye, at vi jo har peget på, at Hjarbæk Fjord-sagen er speciel derhen, at staten har et medansvar for, at dæmningen blev bygget i sin tid. Det er en forurening, som har betydning for meget store dele af Limfjorden, idet en meget stor del af vandtilførslen til Limfjorden passerer gennem Hjarbæk Fjord. I øvrigt må jeg sige for

SFs vedkommende, at vi sætter miljøhensynene højere end den slags principper, som hr. Dræbye nu hænger sig i. At hr. Dræbye ikke gør det, må vi beklage.

(Kort bemærkning).

**Bjørn Westh (S):**

Ministeren undlod desværre at svare klart på et par spørgsmål i sit svar.

Det første var, at ministeren erkender, det er muligt, at de positive foranstaltninger, amtsrådet vil træffe, ikke er tilstrækkelige, at de ikke får den ønskede virkning, og at man så måske senere må tage sagen op endnu en gang. Og så spurgte jeg ministeren, om han derfor ville være med til at sikre gennem det udvalgsarbejde, der nu foregår mellem amtsrådet og miljøministeriet, at der ikke foretages foranstaltninger, der hindrer, at der senere kan laves en saltvandsløsning, hvis man finder på det senere, men at man straks går i gang med alle de positive ting, amtsrådet allerede har besluttet, og som jeg fuldt ud vil erkende nytten af.

Det andet spørgsmål var, om ministeren ikke troede, det spillede en rolle for amtsrådet, hvilke udgifter der var forbundet med de enkelte løsninger, og hvis staten ville være villig til at deltage i udgifterne ved løsning 3, at man så på det grundlag kunne få en fornyet drøftelse, så man måske i enighed og uden at overskride den amtskommunale kompetence kunne beslutte sig til noget, der kunne løse problemerne.

(Kort bemærkning).

**Dræbye (RV):**

Jeg skal bare konstatere over for hr. Hove Sørensen, som konkluderede noget på mine vegne, som ikke var korrekt, at jeg er enig i, at man kan fastholde sine principper ud i det absurde, og også i, at en dygtig politiker er en politiker, der bryder sine principper på en begavet måde, men dermed være ikke sagt, at man skal være principløs.

**Miljøministeren (Chr. Christensen):**

Forbrug af penge vil selvfølgelig altid give os anledning til overvejelser. Hvilken rolle det har spillet for Viborg amtsråd i dets afgørelse, kan jeg selvsagt ikke sige, for jeg er ukendt med det.